

A monarchia és a politikai pártok

Az uralkodó jogai az 1923-as alkotmány szerint:

- végrehajtói hatalom
- a hadsereg főparancsnoka
- nemzetközi egyezmények megkötése
- pénzverés joga
- miniszterek kinevezése és visszahívása
- a parlament összehívásának és felosztatásának joga.

Az egyesítésért folytatott háború alatt az uralkodóház nagy népszerűsége tett szert, amelyhez nagy mértékben hozzájárult Ferdinánd (1914-1927) Antanttal kapcsolatos álláspontja, a beígért földreform, az uralkodópárnak a csapatoknál és a Iași-ba menekült lakosságnál tett látogatása.

A háború után változott a helyzet. 1926-ban kezdetét vette a „dinasztikus válság”, mivel Károly herceg, a trónörökös lemondott fia, Mihály javára.

1927-ben Ferdinánd meghalt. Károly visszatért Romániába. 1930 júniusától II. Károly néven kezdett el uralkodni.

Ő nemcsak uralkodni, hanem kormányozni is akart és a cél érdekében nem hátrált meg semmitől. A két világháború közötti időszakban egyébként is nagy volt a politikai bizonytalanság: a kormányok gyakran váltották egymást, sok párt jelent meg ill. tűnt el a politikai élet színteréről, a legfontosabbak a Nemzeti Liberális Párt és a Nemzeti Parasztpárt voltak.

1938. február 10-én II. Károly bevezette a királyi diktatúrát (= tekintélyelvű rendszer).

A végrehajtói és a törvényhozói hatalom is a király kezébe került, a parlamentet a látszat kedvéért tartották fenn. A politikai pártokat megszüntették, helyüket a Nemzeti Újjászületési Front vette át. 1940-ben Románia több területet is át kellett engedjen szomszédainak: Bukovina, Besszarábia, Herța tartomány, Észak-Erdély.

1940 szeptemberében II. Károly Ion Antonescut nevezte ki kormányfőnek és rövidesen lemondott fia, Mihály javára.

Antonescu Románia teljhatalmú vezetője lett.

TANKONYV 144 OLDAL. A 145 oldalon van sarga alapon egy esettanulmány az 1923 as Alkotmány, megkerlek olvassatok el.

Koszonom.